

SER DONA

En l'actualitat ser dona no és una tasca fàcil. La societat en la que vivim té uns cànons de bellesa i moda establerts que si no els segueixes et miren com un "alien", i si els segueixes et sents integrat i acceptat socialment, i això dona seguretat.

Les mirades de la teva parella a altres dones que tu penses que et superen físicament, els comentaris sobre el físic entre noies, les comparacions entre nosaltres pel que fa al pes, etc. Són situacions amb les que hem de conviure diàriament.

A sobre els mitjans de comunicació no fan més que recordar-te i tirar-te en cara que si estàs grossa o no t'agrades és perquè no vols, ja que hi ha solucions "suposadament" fàcils a això (règims, operacions, liposuccions, productes substitutoris del menjar, càpsules que aprimen o que cremen greix, etc.). Et posen una foto d'un cos brutal i et diuen: "Pots estar així si vols, no et costarà gaire".

Un cop vist tot això un dia decideixes que et vols aprimar una miqueta (potser ni et cal) i et compres una revista per fer una mica de dieta o algun llibre, i ve quan la "pifies", ja que comences a llegir i veure fotos de models esveltes al costat de la dieta o suggeriment proposat i penses que automàticament et quedaràs així en una setmana. Fas un esforç brutal per seguir la dieta en qüestió i potser si que t'aprimes una mica i t'agrades més, però fins quan? Has d'estar esclavitzat tota la vida? Un cop entres en aquest cercle ja no pots parar per por a no agradar-te altre cop. La majoria de publicacions no són veritat, ni tan sols supervisades per un metge, però davant el dubte ho proves. També te n'adones que hi ha moltes contradiccions (un diu que la fruita abans de menjar, l'altre diu que després, l'altre que és indiferent...), total que acabes boig i sense saber realment a qui fer cas i si el que estàs fent pot perjudicar a la teva salut. Prioritzes la teva imatge a la teva salut sense adonar-te'n.

Una altra opció és passar dels cànons estètics, però no ens enganyem, tothom prefereix mirar a una persona agraciada físicament que no a una que sigui grossa. Inclòs a l'hora de buscar feina això ho tenen en compte, ja que en els anuncis surt la típica frase: "es requereix bona presència", i no es refereixen bellesa interior precisament.

Quan vas al gimnàs les noies es miren i fan comentaris, si una noia gossa passa a prop la deixen "verda". Com espot ser feliç així?

Encara que no vulguem Bellesa és Poder i dues dones amb capacitat intel·lectual i coneixements iguals, la que arribarà més lluny serà la que sigui més atractiva físicament i tingui cos per lluir modelets que l'altre no pugui. Jo no dic que sigui just ni molt menys però desgraciadament això no ho pot canviar ningú. No existeix la utopia de que el físic d'una persona no importa. Les actrius de cinema i les cantants, part del seu èxit és degut al seu físic.

D'altra banda ens hem de mentalitzar que les models tenen el cos que tenen perquè dediquen tot el dia a això i que la majoria passen gana per aconseguir-ho. De jovenetes ja viuen d'aquesta manera i realment no sé fins a quin punt obtenen la felicitat i si els compensa dir que no a plaers com la xocolata. El problema és que publiquen entrevistes de models en les que elles asseguren que mengen de tot i "les quantitats que volen", que tenen el cos així per naturalesa i que fan 1'75 o 1'80 i que el seu pes no arriba als 60 Kg. Llavors et fustres totalment...

Finalment, la televisió (el mitjà de comunicació més gran) surten tantes coses referent al tema, ja inclòs en el telenotícies del cap de setmana dediquen uns minuts a explicar noves tècniques per aprimar-se. Al diari i als suplementes, surten publicacions dedicades al culte al cos. I ara amb Internet, ja no cal ni mencionar la quantitat de pàgines dedicades a règims i "assessorament físic" que existeixen.

És un món que encara que no vulguis te'l posen las nassos i un cop li prestes atenció no saps com deixar de fer-ho, o potser no vols. Només cal ser un pèl vulnerable en aquest tema per caure-hi de quatre potes.